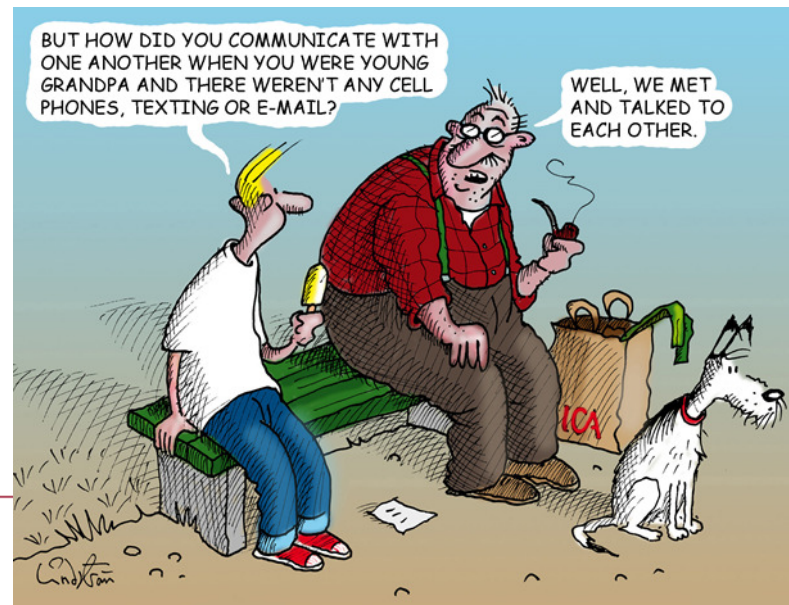

Forskningsprogrammet kommunikation og etik

Ved programleder Pia Dreyer

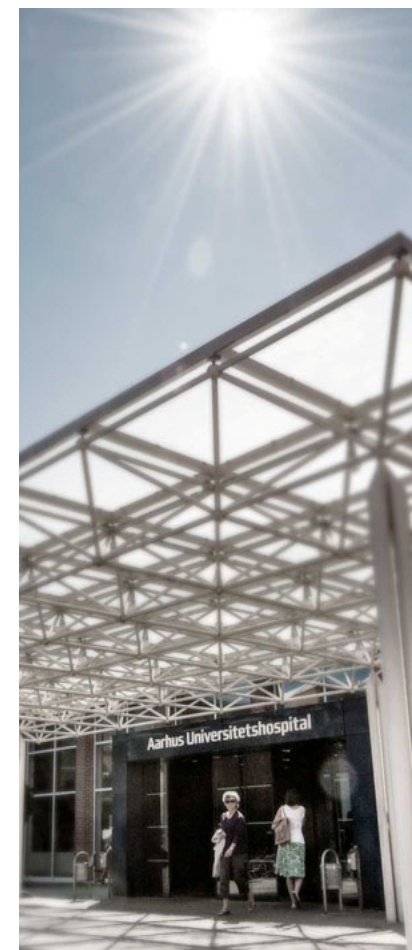

Fortællingen om et forskningsprogram

- Forskningsprogrammet
kommunikation og etik
- Fortællingen
- Fra ph.d. spire til seniorforsker

Programbeskrivelse

- I enhver relation og interaktion indgår kommunikation og etik
- Etisk referenceramme
 - Omsorg og indlevelse, skaber tillid
 - Mellemmenneskelige relationer
 - Patientens nære relationer og sociale netværk indgår som betydningsfulde "medspillere" i patientens sygdoms- og restitutionsproces

Programmet

Deltager

- Der er ca. 40 sygeplejersker tilknyttet programmet
 - Professor, lektorer, adjunkter, post doc., kliniske sygeplejerspecialister, speciale ansvarlige, udviklingssygeplejersker m.m.

Netværk på tværs

- Aarhus Universitetshospital
- VIA University College, Campus Aarhus
- Aarhus Universitet, Sektion for Sygepleje

Aktiviteter

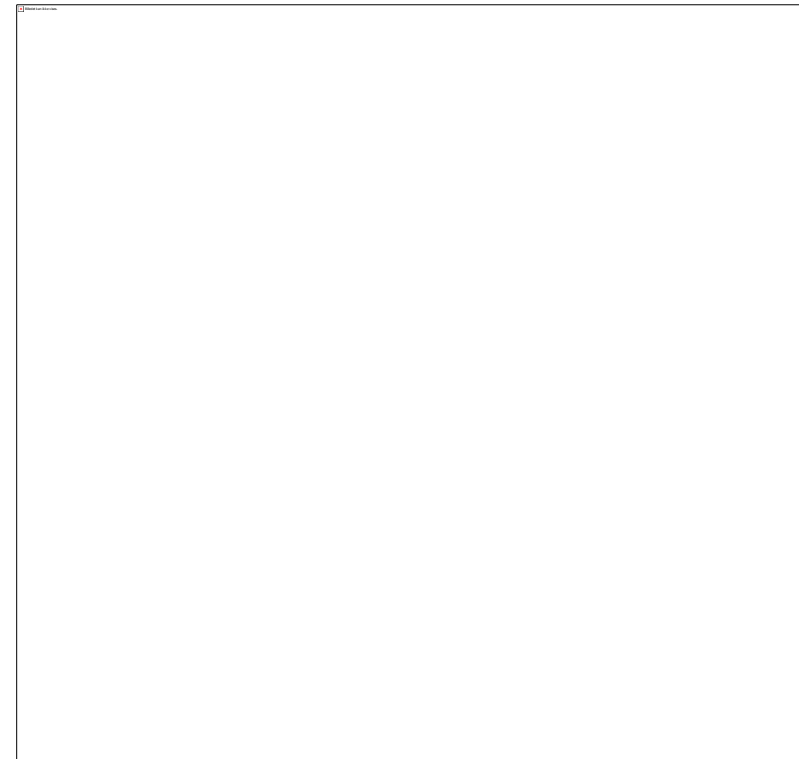
6-8 møder pr. år

Kvalitative og kvantitative Metoder

- Teori- og metodeudvikling
- Case studies
- Interventionsforskning
- Aktionsforskning
- Complex Intervention
- Evalueringsforskning

Emner

- Sygeplejefaglig og psykosocial støtte
- Sygepleje ved livets begyndelse
- At være tæt på døden
- Samarbejde med patient og pårørende
- Helende miljø: Lys, lyd og døgnrytme
- Korttids sygepleje
- Personcentreret sygepleje
- Transition i patientforløb

Aktiviteter i forhold til sprog i 2016

Workshop

- "At skrive en god tekst" med journalist og lektor Søren Boy Skjold
- "Filosofi og sprog" med Professor emeritus Mogens Pahuus og Professor emerita Kari Martinsen
- N-Vivo basis og udvidet kursus

Networking

- Sparring med andre forskere
- Projektskrivning
- Metodediskussioner
- Fondssøgning

Fortælling som metode Udvikling gennem 10 år

Fortællingen

Narratologi er videnskaben om fortælling

Processen at udarbejde en fortælling

Resultatet i form af fx en beretning

(Polkinghorne 1988: 13)

Narrativ = fortælling

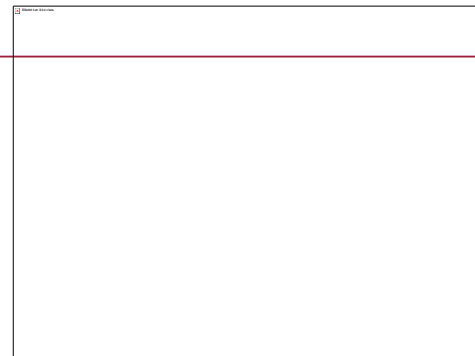
Fortællingen

- Livshistorier giver mennesket identitet (Bjerg 1981)
- "People use self-stories to interpret and account for their lives" (Polkinghorne 1988)
- Fortællingen er en måde at tænke på, hvor vi konstruerer en version af os selv i verden (Bruner 1998)
- Fortællingen er etisk og belyser det gode liv (Kemp 1994)
- "Vi fortæller historier, fordi menneskeliv i sidste ende har brug for og fortjener at blive fortalt" (Ricoeur 1984, 2002)
- Fortællinger er vedkommende, interessante og fængslende at høre og læse (Horsdal 1999)

Fortællingen i forskning

Kende til og forstå det liv
patienterne lever

- Fortællingen som en empirisk metode i forskning
- Fortællingen anvendt gennem hele forskningsprocessen
 - » Interviewmetode
 - » Analysefasen
 - » Præsentationen af resultaterne (Dreyer 2009)

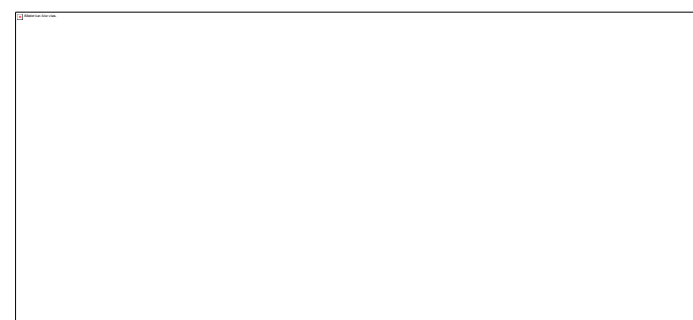
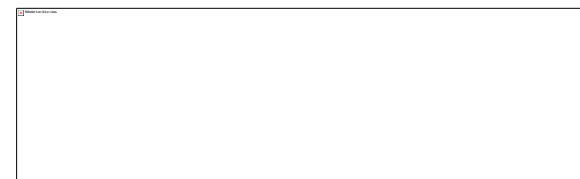

JAN JOURNAL OF ADVANCED NURSING

ORIGINAL RESEARCH

Life with home mechanical ventilation for young men with Duchenne muscular dystrophy

Pia Sander Dreyer, Birgit F. Steffensen & Birthe D. Pedersen

En fortælling om 'Patienten der ikke kan tale'

Kommunikationen mellem sygeplejersken og respiratorpatienten på intensiv

Anna Holm sygeplejerske, cand.cur., præ-ph.d. studerende

- Sygeplejerske januar 2010 med ansættelse på intensivafdelingen Ovita, THG
- Cand.cur. 2011-2013
- Forskningsassistent i Operation og Intensiv Syd, AUH og forskningsprogrammet kommunikation og etik. 'kommunikationsprojekt' 2015-2017 (funding fra MVU-puljen og Novo Nordisk)
- På vej med 3. videnskabelige artikel
- Næste skridt – Ph.d.

Metode

- Complex Intervention (interventionsstudie)
- Udvikling, test, evaluering, implementering
 - Indledende explorativ dataindsamling
 - Fokusgruppeinterviews med sygeplejersker
 - Interviews med patienter
 - Observationsstudier
 - Omskrivning fra interview form til fortællinger

I starten var jeg bare så frygtelig ked af det. Og jeg havde så mange smerter, at jeg bare var glad, når jeg ikke havde smerter. Det hele var bare så frygteligt svært, så jeg blev dybt frustreret. Bare det at få folk til at forstå helt elementære ting, som fx at jeg skulle på toilet eller når jeg bad om noget. Det var så utroligt svært, at få folk til at forstå. Jeg bliver meget ked af det, når jeg tænker på det.

Det var smerterne, der for det meste fyldte det hele og specielt i starten. Men jeg tænkte: ”jeg er jo i live”. For jeg troede virkelig at jeg skulle dø. Men jeg var jo i live, og de skulle bare gøre alt, for at jeg ikke havde smerter. Det var det vigtigste for mig. Men hen ad vejen, jo bedre jeg blev, blev det virkelig irriterende, at jeg ikke kunne kommunikere.

Der var også stovepladen med alfabetet. Først tager man hvilken række, første eller, anden eller tredje. Og så hvilket bogstav på rækken. Det har vi brugt timevis på. Men ulempen ved det er, at det går så langsomt, og jeg havde heller ikke rigtigt kræfter til det. Og hele tiden sagt de, at jeg skulle udtrykke mig i ét samlet ord, men det var meget besværligt for mig, fordi det er ikke altid, at jeg kunne kan udtrykke mig ved bare at sige ét ord. Hvis jeg for eksempel har det psykisk dårligt og bare vil have én omkring mig og bare omsorg.

Men så endelig fik jeg talestudsens, også så kunne jeg tale igen. Ja, det var som at blive født på ny. Ja jeg kan kun forklare det på den måde. Når man er i respirator og ikke kan sige noget, så er det eneste man ønsker, at komme til at snakke igen. Så det var ligesom at komme i himlen, da jeg kunne tale igen.

The Helper as Liberating

The experience of freedom was the most important in the life of people with functional impairment. Assistance from a helper was crucial to achieve this. Helpers had a key position in making it possible for the participants to realize the life they wanted, for instance, to live in a normal home, to have a job, and to see friends and family: “It is important for me to be as active as I am now. That I experience flexibility and that I am able to travel around to visit people all over the country (...) my helper team make this possible.”

